

Bláznovina

Dušan Franců

Rolníčky, 1997, Bratislava

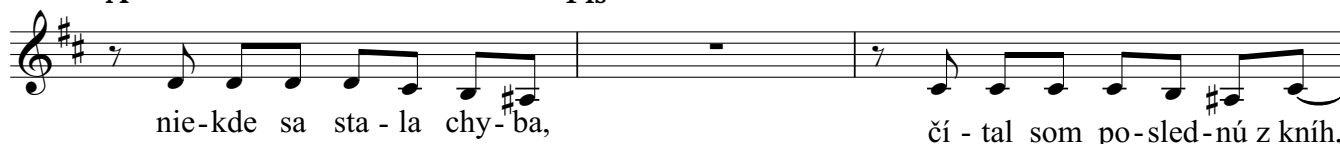
♩ = 120

Hm

A

Fis

Hm

Em

Hm

E

Hm

2. Stojí, stojí zelený strom na Holi Kráľovej
a na ňom štyridsať vrán
kým stádo hrdinov spí pri plnom válove,
rozmýšľam ako sa mám.
Asi som sa nezastavil na správnom priedomí,
kde bolo otvorené
odvtedy noc čo noc blúdím svojím svedomím
a hľadám odpustenie.

3. Zase som raz prešvihol vlak, bijú hodiny
trištvрте na svitanie,
Prišiel som sem iba tak medzi svojimi,
cez mosty polámané.
Staviame si hrady a vraj sa nám trařilo
nájst' cesty pozlátené.
Chcem si len pripomenúť, čo nám stacilo
keď spávali sme v sene.

4. Staviame si hrady a píšeme po stenách
neznámí, ukrivdení,
ľúbit' sme zabudli, snívame o cenách
a vlastnom posvätení.